

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobkyně: **N. P.**, narozená X,
státní příslušnost Ukrajina,
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2022, č. j. OAM-814/ZA-ZA11-LE05-R2-2021,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 6. 2022, č. j. OAM-814/ZA-ZA11-LE05-R2-2021, jímž bylo podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastaveno řízení o její žádost o udělení mezinárodní ochrany.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně předně uvedla, že dne 28. 2. 2022 se dostavila na pracoviště žalovaného v Praze, kde byla vyzvána, aby na pracovišti žalovaného v místě jejího bydliště požádala o vízum strpění, což učinila na pracovišti žalovaného v Ústí nad Labem, kde jí bylo vízum strpění uděleno na dobu 1 roku.
3. Namítla, že žalovaný porušil § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „zákon č. 65/2022“), jelikož nepřerušil řízení ve věci mezinárodní ochrany a namísto toho ji přiměl, aby podepsala žádost o zastavení řízení ve věci mezinárodních ochrany. Postup žalovaného označila za chybný a nezákonný, protože ten měl již dnem nabytí právní moci rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem řízení přerušit, čímž porušil § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu. K předvolání k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany a k následnému pohovoru tak nemělo vůbec dojít, jelikož v té době mělo být řízení již přerušeno. Žalovaný tedy porušil § 25 písm. a) zákona o azylu, neboť řízení o mezinárodní ochraně nemělo být zastaveno. Dodala, že žalovaný rovněž porušil § 4 odst. 2 správního řádu, neboť žalobkyni nepoučil o tom, že její řízení má být přerušeno z moci úřední.
4. Uvedla, že na pohovoru dne 9. 6. 2022 ji správní orgán chybně informoval, že musí požádat o zastavení řízení o mezinárodní ochranu, jelikož není možné, aby byla účastnicí řízení o mezinárodní ochranu a zároveň měla uděleno vízum strpění. Zároveň jí upozornil, že pokud tak neučiní, bude jí vízum strpění odebráno a dostane zpět kartičku žadatele o mezinárodní ochranu. Uvedla, že rozhodnutí musela učinit na místě, neboť jí nebyl poskytnut čas na rozmyšlenou a rovněž jí nebylo umožněno poradit se s právníkem, od kterého měla informace, že řízení o mezinárodní ochranu má být přerušeno. Dodala, že tlumočník jí sdělil, že informace od právníka jsou chybné a na výzvu správního orgánu, tedy pod tlakem, podepsala žádost o zastavení řízení, kterou jí správní orgán předložil. Podotkla, že tak učinila pouze ze strachu, že pokud nepřeruší řízení o mezinárodní ochranu, bude jí odepráno vízum strpění.
5. Konstatovala, že v žádném případě nezamýšlela a nechtěla podat žádost o zastavení řízení o udělení mezinárodních ochrany. Chce, aby po uplynutí víza strpění bylo v řízení pokračováno, jelikož by v případě návratu na Ukrajinu byla vystavena vážné újmě dle § 14a zákona o azylu. V opačném případě by byla nucena podat novou žádost o mezinárodní ochranu, ve které by musela uvést stejné důvody jako v předchozí žádosti a hrozilo by tedy, že žádost bude dle § 10a ve spojení s § 11a zákona o azylu nepřípustná a řízení bude zastaveno. Rovněž případná žaloba proti rozhodnutí správního orgánu by ze zákona neměla odkladný účinek.
6. Žalobkyně dále namítla, že žalovaný porušil § 2 odst. 1 a odst. 3 správního řádu, jelikož nepostupoval v souladu se zákonem č. 65/2022 a nešetřil právo žalobkyně na vízum strpění a na přerušování řízení o mezinárodní ochraně. Tím, že nevzal v úvahu, že žalobkyni bylo uděleno vízum strpění a včas nepřerušil řízení o mezinárodní ochraně, porušil žalovaný rovněž § 50 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 správního řádu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě předně uvedl, že řízení o nynější žádosti žalobkyně zastavil nejprve podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu nepřípustnosti žádosti podle § 10a písm. e) téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobu, které

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soud dne 17. 1. 2022 nepřiznal odkladný účinek. Žalobkyně se tak až do doby pravomocného rozhodnutí soudu o žalobě nenacházela v postavení žadatelky o mezinárodní ochranu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Dodal, že žalobkyni je od 3. 3. 2022 poskytována dočasná ochrana, a to na základě její žádosti. Konstatoval, že žalobkyně postavení žadatelky o mezinárodní ochranu nabyla až dne 29. 3. 2022 pravomocným rozhodnutím soudu, kterým soud vyhověl žalobě, původní rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalobkyně se následně dostavila k pohovoru, kde žalovaný zjistil, že žalobkyně je chráněna dočasnou ochranou a dne 9. 6. 2022 učinila písemné prohlášení, jímž svou žádost o udělení mezinárodní ochrany vzala zpět, v důsledku čehož žalovaný řízení v souladu s § 25 písm. a) zákona o azylu zastavil.

8. Odmítl, že by v řízení postupoval chybně či nezákonně a že by na žalobkyni činil nátlak. Konstatoval, že žalobkyně svá tvrzení ohledně nesprávnosti a nezákonnosti postupu žalovaného nijak nedoložila a ani nemají oporu ve správním spise. Dodal, že v jejím případě nebyly splněny podmínky, za nichž měl povinnost správní řízení přerušit, neboť žalobkyně nepodala žádost o udělení mezinárodní ochrany jako cizinec, jemuž byla udělena mezinárodní ochrana a v době, kdy podala žádost o dočasnou ochranu/dlouhodobé vízum pro Ukrajince, pak nebyla splněna podmínka vedení řízení ve věci mezinárodní ochrany, neboť v té době žalobkyně nebyla v postavení žadatele o mezinárodní ochranu.
9. Žalovaný dále uvedl, že ve spise je založeno písemné zpětvzetí žádosti žalobkyně ze dne 9. 6. 2022, které nebylo pouze vlastnoručně podepsané, ale i sepsané, což je v rozporu s tvrzením žalobkyně, že žádost o zastavení řízení jí byla předložena žalovaným. Podotkl, že nepodložené námitky uvedené v žalobě nemohou zpochybnit platnost písemného projevu vůle žalobkyně. Konstatoval, že žalobní námitky jsou neopodstatněné, jelikož rozhodnutí je přezkoumatelné a vydané v souladu se zákonem.

Replika žalobkyně

10. Žalobkyně v podané replice uvedla, že trvá na svém názoru, že řízení o udělení mezinárodní ochrany mělo být podle § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022 přerušeno. Uvedla, že zpětvzetí žádosti vlastnoručně nese-psala, neboť žádné prohlášení si sebou nedonesla a ani jej nese-psala na místě. K nedoložení svých tvrzení podotkla, že nemá povinnost si komunikaci se správním úřadem nahrávat. Dodala, že detailně popsala průběh správního úkonu, oproti tomu správní orgán pouze bez podrobností odmítl, že by postupoval chybně či nezákonně a k předmětnému úkonu se nevyjádřily ani úředníci, kteří se ho účastnili. Ke skutečnosti, že tvrzení žalobkyně nemá oporu ve správním spise, uvedla, že správní spis vede jednostranně správní orgán, kdy žalobkyně neměla možnost do něj v rámci správního úkonu nahlédnout. Doplnila, že spis je veden v českém jazyce, který neovládá.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
12. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

13. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 25. 9. 2021 podala žalobkyně opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutím ze dne 2. 12. 2021, č. j. OAM-814/ZA-ZA11-LE26-2021, byla podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, o které rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 23. 3. 2022, č. j. 42 Az 1/2022-35, kterým výše uvedené rozhodnutí správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
15. Dne 21. 5. 2022 bylo žalobkyni doručeno předvolání k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany, který se měl uskutečnit dne 9. 6. 2022. Ve správním spise je dále založeno vlastnoručně psané prohlášení žalobkyně ze dne 9. 6. 2022, kterým žádost o mezinárodní ochranu vzala zpět. Téhož dne vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. a) zákona o azylu zastavil.
16. Dle § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022, ve znění účinném do 26. 6. 2022 platilo, že podá-li cizinec, kterému byla udělena dočasná ochrana podle tohoto zákona, žádost o udělení mezinárodní ochrany nebo je-li v době podání žádosti o dočasnou ochranu podle tohoto zákona vedeno řízení ve věci mezinárodní ochrany podle zákona o azylu, řízení ve věci mezinárodní ochrany se přerušuje po dobu trvání dočasné ochrany podle tohoto zákona; o tom se učiní záznam do spisu ve věci mezinárodní ochrany. Cizinec není v postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany.
17. Dle § 25 písm. a) zákona o azylu platí, že řízení se zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.
18. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 9. 2005, č. j. 3 Azs 388/2004-70, dospěl k závěru, že vezme-li žadatel o azyl svoji žádost o udělení azylu zpět, správní orgán řízení o udělení azylu podle § 25 písm. a) zákona o azylu zastaví, aniž by zkoumal, jaké pohnutky žadatele k takovému kroku vedly.
19. Nejprve se soud zabýval stěžejní otázkou tohoto soudního řízení, kterou byla skutečnost, zda projev vůle žalobkyně v podobě zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany nevzbuzoval pochybnosti a sama žalobkyně svým vlastnoručním podpisem stvrdila, že tento úkon učinila dobrovolně a z vlastního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 15. 9. 2005, č. j. 6 Azs 483/2004-45).
20. Podání ze dne 9. 6. 2022, které bylo podepsáno žalobkyní, bylo vlastnoručně sepsáno v jazyce ruském a následně přeloženo tlumočnickem do jazyka českého. Obsahovalo zřetelně vyjádřený požadavek na ukončení řízení a veškeré údaje potřebné k identifikaci

žalobkyně. Žalovaný proto podle soudu nepochybil, jestliže na základě tohoto podání řízení zastavil.

21. Žalobkyně v žalobě nezpochybnila, že zpětvzetí žádosti podepsala, pouze namítala, že tak učinila poté, co ji správní orgán chybně informoval, že musí požádat o zastavení řízení o mezinárodní ochranu, jelikož není možné, aby byla účastnicí řízení o mezinárodní ochranu a zároveň měla uděleno vízum strpění. Z tvrzení žalobkyně však nelze dospět k závěru, že by byla uvedena v omyl, pokud jde o důsledky úkonu zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu. Vzhledem k této skutečnosti lze dovodit, že zpětvzetí žádosti bylo učiněno svobodně, vážně a srozumitelně, přičemž projev vůle žalobkyně byl určitý.
22. Ze správního spisu nevyplývá, že by s žalobkyní byl proveden pohovor, během kterého měla být chybně informována, a měl na ni být ze strany žalovaného činen nátlak. Žalobkyně tedy podle soudu i přes své přesvědčení neprokázala nátlak ani jakýkoliv důvod k nátlaku ze strany žalovaného.
23. Dále se soud zabýval námitkou, zda řízení o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany mělo být dle § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022 přerušeno či nikoli. Předmětné ustanovení stanoví případy, za kterých má dojít k přerušení řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je pravdou, že na věc žalobkyně se nevztahuje žádný z případů uvedených v předmětném ustanovení, neboť je natolik specifický, že s ním zákonodárce při tvorbě právní úpravy nepočítal. Smyslem a účelem § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022, ve znění účinném do 26. 6. 2022, však bylo přerušit řízení o mezinárodní ochraně po dobu trvání dočasné ochrany dle zákona č. 65/2022. Tedy zamezit rozhodování o žádosti o mezinárodní ochranu v době kdy táž osoba byla poživatelem ochrany dočasné.
24. Soud tedy konstatuje, že žalovaný pochybil, když řízení o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu nepřerušil. Pochybení žalovaného však nemohlo mít vliv na zákonnost předmětného usnesení o zastavení řízení, neboť nelze mít za to, že kdyby k tomuto pochybení nedošlo, mohl správní orgán dospět k jinému rozhodnutí, jelikož žalobkyně vzala svoji žádost zpět. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal důvodnými ani námitky žalobkyně týkající se porušení § 2 odst. 1 a odst. 3, správního řádu. Rovněž skutkový stav byl žalovaným zjištěn dostatečně a odpovídá okolnostem daného případu ve smyslu § 50 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 správního řádu s tím, že rozhodnutí o zastavení řízení je taktéž dostatečně odůvodněno.
25. K námitce žalobkyně, že nebyla poučena o tom, že její řízení má být přerušeno z moci úřední soud uvádí, že § 4 odst. 2 správního řádu stanoví poučovací povinnost ve vztahu k právům a povinnostem účastníků řízení. O skutečnosti, že dojde k přerušení řízení z moci úřední, správní orgány účastníka dopředu nepoučují a řízení rovnou přerušují.
26. Nad rámec odůvodnění soud poznamenává, že po skončení dočasné ochrany dle zákona č. 65/2022 bude žalobkyně moci znovu požádat o mezinárodní ochranu dle zákona o azylu. Jak již soud uvedl v rozsudku ze dne 23. 3. 2022, č. j. 42 Az 1/2022-35, od předchozí žádosti žalobkyně došlo k významné změně situace na Ukrajině a do doby případné další žádosti žalobkyně k ní s vysokou pravděpodobností ještě dojde. Žalovaný se tedy ve svém případném dalším rozhodnutí o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu bude muset touto změnou situace zabývat a nebude ji moci bez dalšího posoudit jako opakovanou či další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu.
27. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 3. října 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce